

บันไดสิบขั้น
สู่ความสมบูรณ์
ในชีวิตคริสเตียน

ชั้นที่ **10**

จุดเด่นแห่งพระคริสต์ธรรมใหม่

เราใคร่จะหนุนน้ำใจท่านให้ท่องจำข้อพระธรรมที่หน้า
สุดท้ายของหนังสือเล่มนี้

องค์การเผยแพร่กิตติคุณพระคริสต์แก่นักศึกษาและ
มวลชนทั่วโลก

ตู้ ป.ณ. 4-6 นครหลวงฯ

บันไดสิบขั้น
สู่ความสมบูรณ์
ในชีวิตคริสเตียน

ขั้นที่ 10

จุดเด่นของพระคริสตธรรมใหม่

องค์การเผยแพร่กิตติคุณพระคริสต์แก่นักศึกษาและมวลชนทั่วโลก
ผู้ ป.ณ. 4-6 นครหลวงฯ กรุงเทพมหานคร

ผู้จัดพิมพ์ และ ผู้จำหน่าย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
ผู้ ป.ณ. 4-32 นครหลวงฯ

สงวนลิขสิทธิ์

เหตุใดพระคริสตธรรมใหม่ จึงมีชื่อว่า พันธสัญญาใหม่

คำว่าพันธสัญญาใหม่ หรือพระคริสตธรรมใหม่นี้ เามาจากพระวจนะของพระเยซูที่ตรัสในคืนสุดท้ายก่อนที่พระองค์จะถูกตรึงบนไม้กางเขนนั้น พระองค์ได้ตรัสว่า “จอนี้เป็นคำสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา ซึ่งจะเทไหลออกเพื่อท่านทั้งหลาย” (ลูกา 22:20) พันธสัญญาใหม่แตกต่างจากพันธสัญญาเดิม ซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้แก่ชนชาติอิสราเอลที่ภูเขาซีนาย (ปฐมกาล 19:5, 20:1-17, เยเรมีย์ 31:31-34) พันธสัญญาเดิมหรือพระบัญญัตินั้น พระเจ้าได้จารึกไว้บนแผ่นศิลา อันเป็นกฎเกณฑ์ที่พระเจ้าทรงตราขึ้นเป็นบรรทัดฐานแห่งการดำรงชีวิตอย่างผู้ชอบธรรม แต่เนื่องจากจิตใจของมนุษย์เต็มไปด้วยความผิดบาป ดังนั้นจึงไม่มีใครปฏิบัติตามพระบัญญัตินั้นได้อย่างครบถ้วน เหตุฉะนั้น พันธสัญญาเดิมจึงเป็นเพียงมาตรการที่ชี้ให้มนุษย์ได้รู้ถึงความผิดบาปของเขา ในฐานะที่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้า (กาลาเทีย 3:19, โรม 7:7-25) การที่พระบัญญัติชี้ให้มนุษย์สำนึกถึงความผิดบาปของเขาอาจเท่ากับเป็นการเตรียมมนุษย์ให้พร้อมที่จะรับเอาพระคริสต์ ทั้งนี้เพราะว่าพระบัญญัติได้ชี้ให้เห็นอย่างเด่นชัดว่ามนุษย์ไม่สามารถช่วยตนเองได้ จำเป็นต้องพึ่งพระเจ้า

ด้วยเหตุที่พระเจ้าทรงมีความเมตตากรุณาต่อมนุษย์โลกอย่างสิ้นเหลือ พระองค์จึงได้ส่งพระบุตรของพระองค์ให้เสด็จเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาโลก หากแต่เพื่อช่วยโลกให้รอด (ยอห์น 3:17) พระเยซูได้ทรงปฏิบัติตามบทบัญญัติของโมเสสอย่างครบถ้วนและเมื่อพระองค์ทรงหลั่งพระโลหิตบนไม้กางเขนนั้น ก็เป็นการเตรียมทางไว้ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทับอยู่กับคริสเตียนได้ เพื่อว่าเขาจะสามารถรับได้ทั้งการอภัยโทษในความผิดบาปและรับเอาความสามารถจากพระองค์ ในการดำเนินชีวิตในทางของผู้บริสุทธิ์ตามมาตรฐานที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ในพระบัญญัติสิบประการ (โรม 8:3,4) ส่วนข้อความในพันธสัญญาใหม่นี้ พระเจ้าได้ทรงจารึกกฎเกณฑ์ของพระองค์ ไว้ในใจของคริสเตียนทั้งหลาย (เยเรมีย์ 31:33) ซึ่งหมายความว่า พระเจ้าได้โปรดสำแดงพระคุณให้คริสเตียนสามารถดำเนินชีวิตตามเงื่อนไขที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ในพระบัญญัติสิบประการนั่นเอง (เอเสเคียล 36:27)

แม้ว่าพันธสัญญาใหม่นี้ เพิ่งจะบัญญัติเป็นกิจลักษณะในวาระแห่งการสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ก็ตาม แต่การที่พระเจ้าทรงช่วยมนุษย์ทั้งหลายให้รอดพ้นจากความผิดบาปก่อนที่พระเยซูจะบังเกิดมาในโลก ก็อาศัยรากฐานแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ และการปฏิบัติพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเอง (โรม 3:25) ดังนั้นพันธสัญญาใหม่จึงเป็นมาตรการที่พระเจ้าทรงใช้ตลอดมา แต่การที่พันธสัญญาใหม่นี้เพิ่งจะมาบัญญัติขึ้นเป็นกิจลักษณะ ในวาระที่พระเยซูเสด็จลงมาบังเกิดในโลกนี้และเนื่องจากพระธรรมต่าง ๆ ที่เขียนขึ้นใหม่ ทั้ง 27 เล่มในภาค

หลังของพระคริสตธรรมคัมภีร์นี้ ส่วนแต่กล่าวถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ดังกล่าว การที่จะเรียกพระธรรมเหล่านี้ว่า “พันธสัญญาใหม่” จึงเหมาะสมอย่างยิ่ง.

จุดเด่นของพระคริสตธรรมใหม่

บทเรียนที่	หน้า
1.พระธรรมมัทธิวและมาระโก	7
2.พระธรรม ลูกา และยอห์น	10
3.กิจการของอัครสาวก.....	13
4.พระธรรม โรม 1,2 โครินธ์ และกาลาเทีย	16
5.จดหมายฝากจากเรือนจำ,พระธรรม 1,2 เตสะโลนิกา และจดหมายฝากให้ผู้ร่วมงาน	22
6.จดหมายฝากทั่วไป.....	28
7.วิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์	36

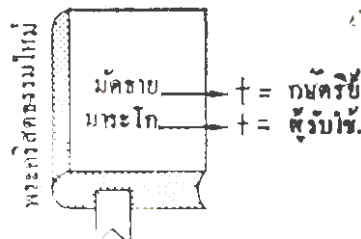
บทเรียนที่หนึ่ง

1. พระธรรมมัทธิวและมาระโก

การบ้าน: ท่องจำ : มัทธิว 28:18-19

อ่าน :มัทธิว บทที่ 5-7

พระธรรมมัทธิว เป็นพระธรรมที่เขียนถึงชนชาติยิว สอนถึงพระเยซูคริสต์ในฐานะทรงเป็นพระมหากษัตริย์ พระธรรมมาระโก ซึ่งเป็นพระธรรมที่เขียนถึงชาวโรมัน สอนถึงพระเยซูคริสต์ในฐานะทรงเป็นผู้รับใช้ พระธรรมลูกาซึ่งเขียนถึงชาติกรีก สอนถึงพระเยซูคริสต์ในฐานะทรงเป็นบุตรมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ส่วนพระธรรมยอห์นซึ่งเขียนถึงชาวโลกทั้งปวงได้อ้างว่าพระคริสต์คือพระบุตรของพระเจ้าและทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้ออกของโลก

มัทธิว

ในการบันทึกถึงพระราชประวัติของพระเยซูนั้น ท่านมัทธิวได้บันทึกคำเทศนาสั่งสอนที่สำคัญ ๆ ของพระเยซูไว้อย่างละเอียด คำเทศนาที่ยาวที่สุดคือ คำเทศนาบนภูเขา” ซึ่งบันทึกไว้ในบทที่ 5-7 คำถามต่อไปนี้ จะให้เห็นประเด็นสำคัญของคำเทศานี้ อ่านคำเทศานี้หลาย ๆ ครั้ง แล้วลองตอบคำถามต่อไปนี้

1. จงอ้างเหตุผลอย่างน้อยหนึ่งประการ ที่พระเยซูทรงชี้แจงให้บรรดาอัครสาวกของพระองค์เห็นถึงความสำคัญ ที่พวกเขาต้องดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระบัญญัติ และคำสอนของศาสนพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิม

2. ในพระธรรมมัทธิว 5:27-48 เป็นคำสรุปถึงหลักจริยธรรมต่าง ๆ ในพันธสัญญาเดิมนั้น มีอะไรบ้าง?

3. พระสัญญาที่พระเยซูคริสต์ประทานให้แก่คริสเตียน ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาให้สามารถเอาชนะความปรารถนาที่จะได้รับการสรรเสริญยกย่องจากมนุษย์นั้น คืออะไร? (มัทธิว 6:1-18)

4. พระเยซูทรงให้ความมั่นใจแก่คริสเตียนอย่างไรในการที่จะช่วยให้พวกเขาพ้นจากความวิตกกังวล เกี่ยวกับความจำเป็นฝ่ายเนื้อหนัง เช่นอาหารและเครื่องนุ่งห่ม? (มัทธิว 6:19-34)

5. อ่านคำเทศนาของพระเยซูในบทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ แล้วสรุปคำสอนที่สำคัญ

บทที่ 10 _____

บทที่ 13 _____

บทที่ 18 _____

บทที่ 24,25 _____

มาระโก

พระธรรมมาระโก แตกต่างจากพระธรรมมัทธิว โดยการเน้นในแง่ของ การปฏิบัติพระราชกิจของพระเยซู มากกว่าการเทศนาสั่งสอน

1. พระเยซูทำอะไรซึ่งเป็นเหตุให้พวกผู้นำฝ่ายศาสนาของชนชาติยิว โกรธแค้นพระองค์?
(มาระโก 2:1-3:5)

2. อ่านเรื่องราวการอัศจรรย์สี่ประการ ที่พระเยซูได้ทรงกระทำในพระธรรมมาระโก 4:35-5:43 แล้วบันทึกว่า พระองค์ทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในทางใดบ้าง?

1) _____ (มาระโก 4:35-41)

2) _____ (มาระโก 5:1-20)

3) _____ (มาระโก 5:21-23,35-43)

4) _____ (มาระโก 5:25-34)

3. สิ่งที่เป็นอุปสรรค ขัดขวางมิให้พระเยซูทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในชีวิตมนุษย์
คืออะไร? (มาระโก 6:1-6)

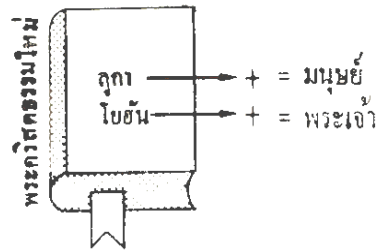
บทเรียนที่สอง

2. พระธรรม ลูกา และยอห์น

การบ้าน : ท่องจำ : ยอห์น 7:37-38

อ่าน : ข้อพระธรรมที่อ้างถึงข้างล่างนี้

ผู้บันทึกพระกิตติคุณสองเล่มสุดท้ายนี้คือ ท่านลูกา และท่านยอห์น ได้รวบรวมและเรียบเรียงเหตุการณ์ในพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสาระสำคัญในพระราชประวัติของพระองค์

ลูกา

1. อ่านพระธรรมลูกา 1:1-4 ท่านลูกาเขียนพระธรรมนี้ถึงใคร? _____ มีหลักฐานอะไรพอที่จะพิสูจน์ได้บ้างหรือไม่ว่า ผู้รับพระกิตติคุณ ตามที่กล่าวมาข้างบนนี้ รู้จักคำสอนของพระเยซูคริสต์? _____ ท่านลูกามีจุดประสงค์อย่างไรในการเขียนถึงทีโอฟีโลในครั้งนี้? _____

2. สาระสำคัญยิ่งประการหนึ่ง ซึ่งท่านลูกาได้เน้นไว้ในพระธรรมเล่มนี้คือแม้ว่าพระเยซูจะทรงเป็นพระคริสต์ ถึงกระนั้นพระองค์ยังต้องได้รับความทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์ด้วยการกระทำของคนบาป (ลูกา 2:33-35, 9:22-31, 43-44, 13:31-35, 18:31-34, 24:7, 25-27, 44-47) อ่านลูกา บทที่ 20-24 พระราชกิจของพระเยซูในสัปดาห์สุดท้าย เล็งถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระลักษณะอันประเสริฐยิ่งของพระเยซู ที่ปรากฏชัดเจนในพระธรรมดังกล่าวนี้มีอะไรบ้าง?

บุคลิกลักษณะและนิสัยใจคอของบรรดาศักดิ์ของพระเยซู ที่ปรากฏชัดเจนในพระธรรมเหล่านี้ มีอะไรบ้าง?

พวกเขาเริ่มหาทางที่จะตรึงพระเยซูเมื่อใด? _____

เหตุใดบรรดาอัครสาวกของพระเยซูรวมทั้งทีโอฟิลและบรรดาผู้อ่านพระธรรมลูกา จึงมั่นใจว่าการทนทุกข์ทรมาน ตลอดจนการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูนั้น เป็นไปตามแผนการของพระเจ้า หากใช่เป็นไปตามความปรารถนาของมนุษย์ผู้มีใจชั่วเหล่านั้นแต่อย่างใดไม่?

ยอห์น

1. เหตุใดท่านยอห์นจึงได้กล่าวถึงนิมิตหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ต่าง ๆ ไว้ในพระธรรมเล่มนี้? (ยอห์น 20:30-31)

2. อ่านพระธรรมยอห์นให้ตลอด แล้วทบทวนว่าคุณสามารถจดจำการอัศจรรย์ของพระเยซูทั้งเจ็ดอย่างที่บันทึกไว้ในพระธรรมเล่มนี้ได้หรือไม่? _____

3. เหตุการณ์สำคัญที่สนับสนุนความเชื่อของบรรดาอัครสาวก และบรรดาผู้อ่านว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ คืออะไร? _____

4. อ่านพระธรรมยอห์น บทที่ 13 และ 14 หากว่าเราต้องการให้ชาวโลกผู้ว่าเราคือตัวแทนของพระคริสต์ เราจะต้องมีจิตใจอย่างไร? (ยอห์น 13:34-35) _____

ผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่คริสเตียน เพื่อช่วยให้เขาได้เป็นตัวแทนที่แท้จริงของพระคริสต์ คือใคร? (ยอห์น 14:16-18) _____

การที่คริสเตียนจะได้รับเอาพระองค์ผู้นั้นอย่างเต็มเปี่ยม เขาจะต้องปฏิบัติ _____

ตามเงื่อนไขอะไรบ้าง? (ยอห์น 14:15,21,23,24) _____

5. ภายหลังจากที่พระเยซูได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว บรรดาอัครสาวกต้องทำอะไร? (ยอห์น 15:7,16,27) _____

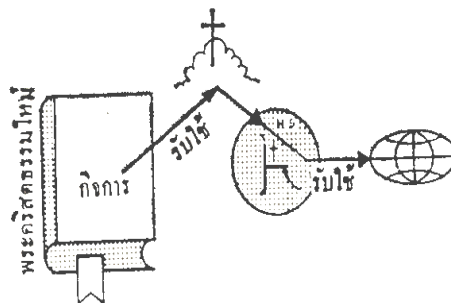
บทเรียนที่สาม

3. กิจการของอัครสาวก

การบ้าน : ท่องจำ กิจการ 1:8

อ่าน : ข้อพระธรรมที่อ้างอิงข้างล่างนี้

1. พระธรรมกิจการเริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงเรื่องราวต่าง ๆ ในพระกิตติคุณทั้งสี่เป็นต้นว่า “บรรดาการที่พระเยซูทรงตั้งต้นกระทำและสั่งสอน...” (กิจการ 1:1) พระธรรมกิจการกล่าวถึง พระราชกิจของพระเยซู ซึ่งพระองค์ทรง

กระทำโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ภายหลังจากที่พระองค์ได้เสด็จฟื้นคืนพระชนม์และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว พระองค์ได้ทรงโปรดประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้เสด็จลงมาประทับอยู่กับบรรดาอัครสาวกทั้งหลายของพระองค์ ในวันเพนเทสเต พระธรรมกิจการบทที่ 1 ข้อ 8 เป็นกุญแจไขความเข้าใจของพระธรรมเล่มนี้ ขอให้อ่านพระธรรมกิจการให้ตลอดทั้งเล่ม แล้วตอบคำถามต่อไปนี้ มีบทใดบ้างที่กล่าวถึงการเป็นพยานของบรรดาอัครสาวก ในกรุงเยรูซาเล็ม? _____ ในมณฑลซามาริยา? _____ ที่สุดปลายแผ่นดินโลก?

2. ข้อพระธรรมที่อ้างอิงไว้ต่อไปนี้เป็นเพียงบางส่วนของข้อพระธรรมที่สำคัญ ๆ ซึ่งบรรดาอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ ได้เป็นพยานเพื่อพระองค์ทั่วแผ่นดินโลก? กิจการ 2:14-36. 3:11-26, 10:34-43 13:16-41, 17:22-31 ประเด็นสำคัญที่สุดซึ่งอัครสาวกได้พยานชี้แจงให้ปวงชนเข้าใจคืออะไร?

เรื่องราวที่เกิดขึ้นในพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ ที่เหล่าอัครสาวกเน้นมากที่สุดในการเป็นพยานคืออะไร? (กิจการ 13:30) _____

อัครสาวกใช้เหตุผลอธิบายให้ผู้ฟังเชื่อในข้อนี้? _____

3. ในพระธรรมกิจการ และในพระคริสตธรรมใหม่ตลอดทั้งเล่ม ท่านอัครสาวกเปาโลเป็นผู้ที่มีผลงานเด่นที่สุด ก่อนหน้าที่ท่านจะกลับใจหันมาเชื่อฟังในพระคริสต์นั้น ท่านเป็นคนอย่างไร? (กิจการ 8:1-3,9:1,22:1-6,26:4-12) _____

เมื่อคราวที่พระเยซูคริสต์ ทรงสำแดงพระองค์แก่ท่านอัครสาวกเปาโลในระหว่างที่ท่านกำลังเดินทางไปยังเมืองดามัสกัสนั้น พระเยซูคริสต์สั่งให้ท่านทำอะไร? (กิจการ 22:10-21, 26:12-18)

4. การเดินทางไปประกาศเผยแผ่ครั้งแรกของท่านอัครสาวกเปาโลนั้น ได้มีบันทึกไว้ในพระธรรมกิจการบทที่ 13 และ 14 ท่านอัครสาวกเปาโลกับบารนาบา สหายร่วมงานของท่านรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้ท่านเดินทางไปประกาศพระกิตติคุณในครั้งนี้? (กิจการ 13:1-4)

เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองบ้านเมืองกับชาวยิวบางส่วน ไม่ยอมเชื่อพระกิตติคุณที่ท่านอัครสาวกเปาโลเทศนา และได้พากันจับไล่ท่านออกจากเมืองอิโคนิอัมแล้ว ท่านได้เดินทางไปเทศนาสั่งสอน ณ ที่ใด? (กิจการ 14:6)

ข้อสังเกต สถานที่ต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวมาข้างบนนี้ ตลอดจนเมืองอื่น ๆ อีกหลายแห่ง ตามเส้นทางที่ท่านอัครสาวกเปาโลเดินทางไปประกาศพระกิตติคุณนั้น ท่านอาจค้นคว้าได้จากแผนที่ของพระคริสตธรรมคัมภีร์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยท่านอัครสาวกเปาโลอย่างไร ในการปฏิบัติพระราชกิจที่เมืองตุโร?

ที่เมืองอันติโอเกีย มณฑลบิซิดีย? _____

ในการเทศนาสั่งสอนชนชาติยิวนั้น ท่านอัครสาวกเปาโลสามารถจับประเด็นสำคัญอันเป็นจุดสนใจของชนชาติยิวได้ โดยการอ้างอิงข้อพระธรรมต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เดิม สาระสำคัญที่ท่านอัครสาวกเปาโลใช้ในการเป็นพยานให้แก่ชาวเมืองลุตทรานั้น คืออะไร? (กิจการ 14:8-18)

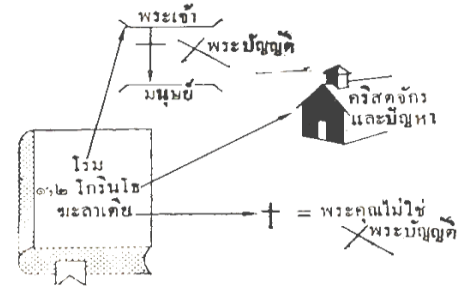
อัครสาวกเปาโลทำอย่างไร ในการปลุกฝังความเชื่อลงในจิตใจของผู้ที่กลับใจใหม่ให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น? (กิจการ 14:21-23) _____

บทเรียนที่สี่

4. พระธรรมโรม 1,2 โครินธ์ และกาลาเทีย

การบ้าน : ท่องจำ โรม 1:16

อ่าน : ข้อพระธรรมที่อ้างถึงข้างล่างนี้

ในจำนวนพระธรรมทั้ง 27 เล่มในพระคริสตธรรมใหม่นี้ เป็นจดหมายฝากรวมทั้งหมด 21 ฉบับ ในจำนวนนี้เป็นจดหมายฝากของอัครสาวกเปาโลถึง 13 ฉบับ อัครสาวกเปาโลเขียนจดหมายฝากเหล่านี้ก็เพื่อเป็นเครื่องหนุนน้ำใจแก้ไขข้อบกพร่องของคริสเตียนในคริสตจักรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นส่วนบุคคลและเป็นส่วนรวม เพื่อความเหมาะสมตามสถานการณ์และความจำเป็น อัครสาวกเปาโลผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงใช้ให้เขียนพระธรรมต่าง ๆ อันมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในพระคริสตธรรมใหม่นี้เป็นชาวเมืองทาระโซ สัญชาติโรมัน เชื้อชาติยิวเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูและศึกษาเล่าเรียน จากกาลาเทีย ซึ่งเป็นปราชญ์ชาวยิวผู้มีชื่อเสียงมากผู้หนึ่งในสมัยนั้น แต่แล้วในที่สุดท่าน

อัครสาวกเปาโลก็ได้กลายเป็นผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดผู้หนึ่งของพระเยซูคริสต์ และได้เรียกตัวเองว่าเป็นทาสของพระองค์เสมอมา พระเยซูคริสต์ได้ทรงเรียกท่านว่า เป็น “ภานะที่เราได้เลือกสรรไว้ สำหรับจะนำนามของเราไปยังชนต่างชาติดึกขัตรีย์และพวกอิสราเอล” (กิจการ 9:15) พระชนม์ชีพของพระคริสต์ ได้กลายเป็นชีวิตจิตใจของท่านอัครสาวกเปาโล นับตั้งแต่ท่านได้กลับใจหันมาเชื่อฟังในพระองค์

(ฟิลิปปี 1:12)

โรม

พระธรรมโรมเป็นจดหมายฝาก ซึ่งท่านอาจารย์เปาโลได้เขียนขึ้นหลังจากที่ท่านเสร็จธุระในเมืองเอเฟซัสไม่นานนัก ในสมัยนั้น กรุงโรมเป็นศูนย์กลางแห่งอารยธรรมของโลก และเป็นนครหลวงแห่งจักรวรรดิโรมันอันยิ่งใหญ่ ในเวลานั้นชาวเมืองซึ่งได้กลับใจเป็นคริสเตียนมีเป็นจำนวนมาก การที่ท่านอัครสาวกเปาโลเขียนจดหมายฝากฉบับนี้ เป็นการบอกกล่าวให้คริสเตียนชาวกรุงโรมรู้ล่วงหน้าว่า ท่านตั้งใจจะไปเยี่ยมเยียนคริสเตียนชาวกรุงโรมแห่งนั้นนั่นเอง สาละสำคัญของพระธรรมโรมก็คือ พระกิตติคุณของพระคริสต์อันเป็นข่าวประเสริฐ ว่าด้วยพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมล้นไปด้วยความรักอันไม่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งได้ทรงจัดเตรียมหนทางไว้เพื่อให้ได้คนคิดบาปให้ได้รับความรอดและมีชีวิตครบบริบูรณ์ ประเด็นสำคัญที่ท่านเปาโลได้เน้นไว้ในพระธรรมเล่มนี้ก็คือการที่จะเป็นคนที่ชอบธรรมในสาย

พระเนตรของพระเจ้านั้น มิได้ขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติตามพระบัญญัติของโมเสส แต่ได้ฟังในความเมตตา
กรุณาของพระคริสต์

1. อ่านพระธรรมโรม 1:1-3,16,17 สารสำคัญของพระธรรมโรม คืออะไร?

พระกิตติคุณของพระคริสต์ คืออะไร? _____

เปิดเผยให้ทราบถึงอะไรบ้าง? _____

2. อ่านพระธรรมโรม 3:9-18 มนุษย์เต็มไปด้วยความผิดบาปและมีชีวิตเหินห่างจากพระเจ้า และมักจะถือเอาตนเองเป็นใหญ่แทนที่จะยึดถือเอาพระเจ้าเป็นศูนย์กลางแห่งชีวิตของตน มนุษย์ทุกคน ล้วนแต่เป็นคนผิดบาปในสายพระเนตรของพระเจ้า จงบอกลักษณะของคนบาปมา 5 ประการ

ข้อ 9

ข้อ 10

ข้อ 11

ข้อ 17

ข้อ 18

ตามพระธรรมโรม 2:11 และ 3:9,10,22,23 นั้น มีคนใดที่มีได้เป็นคนบาปบ้าง? _____

มาตรฐานที่ว่านี้รวมถึงคนดีมีศีลธรรมด้วยหรือไม่? _____

มนุษย์มีความชอบธรรมของตนเอง ในสายพระเนตรพระเจ้าหรือไม่? (โรม 3:10)

จงให้เหตุผลมาสองประการว่าเหตุใดพระองค์จึงสำแดงให้เราทราบถึงเรื่องนี้ (ข้อ 25-26)

ด้วยเหตุนี้เราจะสรุปว่าอย่างไร? (โรม 1:17, 3:28, 5:1) _____

ผลทั้งสามประการของการเป็นคนชอบธรรมมีอะไรบ้าง? (โรม 5:1,2) _____

4. ใครเป็นผู้ที่ทำให้เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ (โรม 5:5) _____

5. ในฐานะที่เราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ เราควรจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเป็นการถูกต้องและเหมาะสม? (โรม 12:1) _____

6. การถวายตัวเพื่อดำเนินชีวิตประจำวันให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้านั้น จะเกิดผลในทางใดบ้าง บอกรายละเอียด? (โรม 12:10,13:2)

พระธรรม 1 โครินธ์ เป็นจดหมายฝากที่อัครสาวกเปาโลเขียนขึ้นภายหลังจากที่ท่านได้จากเมืองโครินธ์ไปเป็นเวลาสามปี เหตุที่ท่านเขียนจดหมายฝากฉบับนี้ ก็เนื่องจากว่า ได้มีปัญหาเกิดขึ้นกับคริสเตียนในเมืองนั้นอย่างมากมาย จนกระทั่งบรรดาผู้นำต่าง ๆ ของคริสเตียนในเมืองนั้น ได้แต่งตั้งตัวแทน ให้เดินทางมาขอคำปรึกษาหารือกับท่านในเมือง

โครินธ์นั้น มีคริสเตียนหลายพันคน แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์เป็นที่ประชุม อัครสาวกเปาโลได้พยายามแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่เป็นปัญหาส่วนบุคคลและปัญหาส่วนรวม นอกจากนั้นก็ยังได้พยายามจัดตั้งชมรม หรือกลุ่มคริสเตียนต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้แต่ละกลุ่มได้มีโอกาสร่วมมือกันรับใช้พระคริสต์อย่างจริงจังและแข็งขันยิ่งขึ้น

1. อ่านพระธรรม 1 โครินธ์ 1:17-29 ในข้อพระธรรมดังกล่าวนี้ ท่านอัครสาวกเปาโลได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนว่า พระเจ้าทรงกอปรด้วยสติปัญญาเฉลียวฉลาดปราดเปรื่องเหนือมนุษย์ทั้งปวง พระองค์ทรงเลือกสิ่งซึ่งชาวโลกเห็นว่าโง่เขลาไร้สาระ เพื่อให้ผู้ที่มิสติปัญญาและความสามารถต้องอับอาย

พระบัญชาของพระเจ้าซึ่งมนุษย์ควรฟังและปฏิบัติตามนั้น คืออะไร? (ข้อ 21) _____

พระเจ้าทรงเลือกใครให้ปฏิบัติหน้าที่นี้? (ข้อ 27) _____

เพราะเหตุใด? (ข้อ 29) _____

2. อ่านพระธรรม 1 โครินธ์ 9:22-24 แล้วให้เหตุผลด้วยถ้อยคำของท่านเอง อันเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าท่านอัครสาวกเปาโลได้สละทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อที่จะติดตามพระคริสต์? (ข้อ 22)

ท่านได้เปรียบภาระหน้าที่ของท่านเป็นดูอะไร? (ข้อ 24) _____

เหตุใดคำเปรียบเทียบกับนี้จึงมีความเหมาะสมยิ่งนัก? _____

3. อ่านพระธรรม 1 โครินธ์ บทที่ 13 ในระหว่าง ข้อ 4-8 นั้นจงเติมชื่อของท่านแทนคำว่า “ความรัก” แล้วพิจารณาดูว่า ในระหว่างที่ท่านอ่านนั้น ข้อพระธรรมเหล่านี้ ทำให้ท่านเห็นสภาพที่แท้จริงในชีวิตของท่านหรือไม่?

ชีวิตของท่านควรจะสอดคล้องกับสิ่งเหล่านี้หรือไม่? _____

พระธรรม 2 โครินธ์

หลังจากที่ท่านอัครสาวกเปาโลได้เขียนพระธรรม 1 โครินธ์ไม่นานนัก ทิโมธีก็ได้มาหาท่าน และรายงานให้ท่านทราบว่า จดหมายฝากของท่านได้ก่อให้เกิดผลดีแก่คริสเตียนชาวเมือง

โครินธ์เป็นอันมาก แต่อย่างก็ตามยังมีผู้ที่ไม่จงรักภักดีต่อพระเจ้าอยู่บ้าง และยังมีปัญหาบางประการในการที่มีบางคนอยากให้คริสเตียนปฏิบัติตามพระบัญญัติอย่างเข้มงวดกวัดกัน ในระยะนั้นสุขภาพของท่านอัครสาวกเปาโลทรุดโทรมและเหน็ดเหนื่อยมาก และมีโรคร้ายไข้เจ็บเบียดเบียนอยู่เสมอ ในขณะที่เดียวกันท่านก็ต้องแบกภาระในด้านวิญญาณจิตอย่างใหญ่หลวง ประการแรก เพื่อชำระไว้ซึ่งความคงอยู่ของคริสตจักรประการที่สอง ความห่วงใยเกี่ยวกับการถือตามพระบัญญัติ และประการที่สามความเป็นทุกข์ อันเนื่องมาจากมีสมาชิกคริสตจักรบางคนมีความสงสัยไม่ไว้วางใจในตัวท่าน

1. อ่านพระธรรม 2 โครินธ์ 4:1-6 ท่านอัครสาวกเปาโลมีความระมัดระวังอย่างยิ่งในการเผยแพร่พระวจนะของพระเจ้า ผลของการใช้พระวจนะของพระเจ้าในทางที่ผิดจะเป็นอย่างไร? (ข้อ 3)

เหตุใด พระเจ้าจึงทรงฉายแสงสว่างของพระองค์เข้าไปในจิตใจของเรา? (ข้อ 6) _____

2. สิ่งที่ท่านอัครสาวกเปาโลหัวน้เกรง ซึ่งเราจะต้องระมัดระวังด้วยนั้น คืออะไร?
(2 โครินธ์ 11:3)

3. ท่านอัครสาวกเปาโลอธิษฐานให้ “นามหลุดออกจากตัวของท่าน” พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของท่านอย่าง ใด? (2 โครินธ์ 12:9) _____ อัครสาวกเปาโลมีความรู้สึกอย่างไร _____ ต่อคำตอบของพระเจ้า? _____ (2 โครินธ์ 12:9)

บทเรียนที่เราได้รับจากประสบการณ์ในชีวิตของท่านเปาโลที่กล่าวมานี้ คืออะไร?
(2 โครินธ์ 12:10)

พระธรรมกาลาเทีย

ภายหลังจากที่อัครสาวกเปาโลได้จากคริสตจักรในมณฑลกาลาเทียไปแล้ว ก็ได้มีศาสนาจารย์ชาวยิวเข้ามาสั่งสอนในเมืองนั้น พวกเขาได้เน้นในแง่ที่ว่า ชาวต่างชาติไม่มีทางที่จะเป็นคริสเตียนได้ เว้นแต่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของโมเสสจุดประสงค์ของอัครสาวกเปาโลในการเขียนพระธรรมเล่มนี้ ก็เพื่อที่จะให้เหตุผลในการที่ท่านเชื่อในพระกิตติคุณของพระคริสต์ ผู้เปี่ยมล้นไปด้วยความเมตตากรุณา ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยให้ท่านทราบ

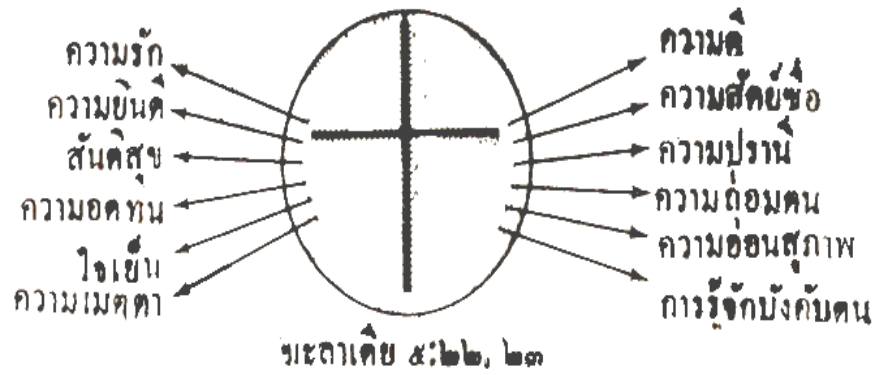
อัครสาวกเปาโลชี้แจงให้ทราบว่า พระกิตติคุณมิใช่เรื่องราวของมนุษย์และท่านเองก็ไม่ได้รับเอาพระกิตติคุณนี้จากมนุษย์ หรือได้รับการสั่งสอนจากมนุษย์ ใครเป็นผู้ประทานพระกิตติคุณนี้?
(กาลาเทีย 1:12) _____

2. ตามพระธรรมกาลาเทีย 2:20 นั้น ใครเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ภายในชีวิตของอัครสาวกเปาโล?

ข้อนี้มีผลอย่างไรต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของท่านอัครสาวกเปาโล? _____

3. อ่านพระธรรมกาลาเทีย 5:16-21 ข้อพระธรรมเหล่านี้ได้บันทึกถึงผลงานฝ่ายเนื้อหนัง เราซึ่งเป็นคริสเตียนจะหลีกเลี่ยงจากกิจการของฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้ได้อย่างไร? (กาลาเทีย 5:16)

4. ตามพระธรรมกาลาเทีย 2:22-23 นั้น จงระบุผลของการดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่ามีอะไรบ้าง? _____

บทเรียนที่ห้า

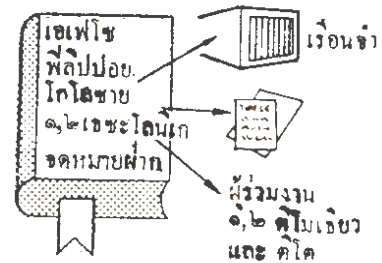
5.จดหมายฝากจากเรื่อนจำ,พระธรรม 1,2 เซสะโลนิกา และจดหมาย

ฝากให้ผู้ร่วมงาน

การบ้าน : ท่องจำ : โคลโลสี 2:6,7

อ่าน : ข้อพระธรรมที่อ้างถึงข้างล่างนี้

พระธรรมเอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี และฟีเลโมน ได้ชื่อว่าเป็น “จดหมายฝากจากเรื่อนจำ” เหตุที่เรียกเช่นนี้ก็เพราะว่า ท่านอัครสาวกเปาโลเขียนขึ้นในขณะที่ท่านถูกจองจำในกรุงโรมครั้งแรก ดังที่ได้กล่าวไว้ในพระธรรมกิจการ บทที่ 28

พระธรรมเอเฟซัส

อัครสาวกเปาโล ได้ฝากเพียรปฏิบัติภารกิจอย่างหนักในการก่อตั้งคริสตจักรเมืองเอเฟซัสขึ้น (กิจการ บทที่ 19) แต่เนื้อหาสาระที่ท่านเขียนไว้ในพระธรรมเล่มนี้ ท่านกล่าวถึงผู้อ่านซึ่งรวมถึงผู้ที่ไม่รู้จักมักคุ้นกับท่านด้วย นักศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์หลายท่านเห็นพ้องต้องกันว่า ท่านอัครสาวกเปาโลเขียนพระธรรมเล่มนี้ขึ้น เพื่อคริสเตียนชาวต่างชาติทั่วไป หาใช่จำเพาะเจาะจงสำหรับคริสเตียนชาวเมืองเอเฟซัสเท่านั้นไม่ จุดประสงค์ของการเขียนพระธรรมเล่มนี้ ก็เพื่อที่จะชี้แจงให้ชาวต่างชาติทั้งหลายได้ทราบว่า เขาก็มีความเสมอภาคเท่าเทียมกับชนชาติยิวในการที่จะได้รับพระพรแห่งความรอดจากพระเจ้า (เอเฟซัส 2:19-22,3:6)

1. ความหวังของชนต่างชาติ ในอันที่จะได้รับพระพรแห่งความรอดในสมัยพระบัญญัตินั้นเป็นอย่างไร? (เอเฟซัส 2:11,12)

2. เหตุใดมนุษยย์โลกจึงมีความหวังที่จะได้รับพระพรแห่งความรอด? (เอเฟซัส 2:13-18)

3. จากคำอธิษฐานของท่านอัครสาวกเปาโลในพระธรรมเอเฟซัส 3:14-19 นั้น พระพรแห่งความรอดซึ่งคริสเตียนทั้งหลายควรจะได้รับมีอะไรบ้าง? _____

พระธรรมฟิลิปปี

ท่านอัครสาวกเปาโลเขียนพระธรรมเล่มนี้ฝากไปยังคริสตจักรเมืองฟิลิปปี อันเป็นคริสตจักรที่ท่านได้ก่อตั้งขึ้น (กิจการบทที่ 16) ท่านเขียนขึ้นเพื่อขอบคุณคริสเตียนในเมืองนี้ ในการที่ได้ช่วยเหลือเกี่ยวกับการเงิน ในระหว่างที่ท่านถูกคุมขังอยู่ในกรุงโรม (ฟิลิปปี 4:10-19) จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่งในการเขียนจดหมายฝากฉบับนี้ ก็เพื่อตักเตือนนางลูโอเดีย กับนางซุนตุเซ ซึ่งเป็นสมาชิกในคริสตจักรนั้น ให้มีสามัคคีธรรมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (ฟิลิปปี 4:2) ผลของการที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนี้ จะทำให้คริสตจักรนั้นตั้งอยู่ได้อย่างมั่นคง และประกาศพระกิตติคุณโดยปราศจากความเกรงกลัวต่อหมู่ศัตรู (ฟิลิปปี 1:27,28)

1. อ่านฟิลิปปี 1:12-30 ท่านอัครสาวกเปาโลได้กระทำอะไรในขณะที่อยู่ในกรุงโรม เพื่อหนุนน้ำใจให้สมาชิกคริสตจักรเมืองฟิลิปปีประกาศพระกิตติคุณของพระคริสต์อย่างกล้าหาญ?

(ฟิลิปปี 1:13,14) _____

2. ความมั่นใจของท่านอัครสาวกเปาโลเกี่ยวกับอนาคตได้หนุนน้ำใจคริสเตียนชาวเมืองฟิลิปปีให้ยืนหยัดต่อสู้เพื่อพระคริสต์โดยความกล้าหาญอย่างไร? (ฟิลิปปี 1:18-25)

เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่ท่านอัครสาวกเปาโลมีความยินดีในการรับของฝากจากคริสตจักรฟิลิปปีคืออะไร? (ฟิลิปปี 4:10-19)

พระธรรมโคโลสี

ท่านอัครสาวกเปาโลไม่เคยเดินทางไปเยี่ยมคริสตจักรเมืองโคโลสีเลยเมื่อท่านอยู่ในกรุงโรมนั้น ท่านได้ข่าวว่ามีการสั่งสอนในทางที่ผิดเกิดขึ้นในเมืองโคโลสี ในฐานะที่ท่านเป็นอัครสาวก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเขียนจดหมายไปตักเตือนคริสตจักรนั้น การสั่งสอนผิด ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นสอนว่า นอกเหนือจากพระเยซูคริสต์แล้ว ยังมีทูตสวรรค์อื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ หากว่าเราต้องการที่จะรู้จักพระเจ้าแล้ว เราจะต้องรู้โดยผ่านทูต

สวรรค์เหล่านั้น สารสำคัญที่ท่านอัครสาวกเปาโล เน้นไว้ในจดหมายฝากฉบับนี้คือ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า และในพระองค์นั้นมีความบริบูรณ์ในทุกสิ่ง

1. จงอ้างเหตุผลอย่างน้อยสามประการ ตามที่ท่านอัครสาวกเปาโลได้กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ เพื่อพิสูจน์ให้เห็นจริงว่าไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่เราจะต้องแสวงหาวิถีทางอื่นใดอีกในอันที่จะเข้าหาพระเจ้า? (โคโลสี 1:12-22)

ก. _____

ข. _____

ค. _____

2. เมื่อพระคริสต์ทรงเป็นผู้บริบูรณ์ในทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว คริสเตียนจึงควรทำอย่างไร?

(โคโลสี

2:6,7)

3. การอ่อนน้อมถ่อมตนต่อพระคริสต์ ยอมให้พระองค์ทรงเป็นเอกเป็นใหญ่ในชีวิตของเรา จะมีผลต่อชีวิตประจำวันของเราอย่างไร? (โคโลสี 3:1-11) _____

พระธรรมฟีเลโมน

ด้วยเหตุผลบางประการ จดหมายฝากจากเรือนจำฉบับที่สี่นี้ จึงมิได้เข้าลำดับกับจดหมายฝากจากเรือนจำทั้งสามฉบับดังกล่าวมาแล้ว แม้ว่าจดหมายฝากฉบับนี้จะมีใจความสั้นที่สุด แต่ก็มีความลึกซึ้งอ่อนหวานไม่แพ้ฉบับใด ๆ ในขณะที่ท่านอัครสาวกเปาโลถูกคุมขังอยู่ในกรุงโรมนั้น ท่านได้นำทาสคนหนึ่งมาเชื่อฟังในพระเจ้า ท่านผู้นี้ชื่อโอเนซิโมได้หลบหนีจากผู้เป็นนาย ครั้นเมื่อท่านทราบว่ นายของโอเนซิโม ผู้นี้คือฟีเลโมน ซึ่งเป็นเพื่อนของท่านเอง ซึ่งอาศัยอยู่ที่เมืองโคโลสี ท่านจึงได้แนะนำให้ทาสผู้นี้กลับไปอยู่กับนายอีกตามเดิม แต่เนื่องจากโทษทัณฑ์ของทาสที่หลบหนีจากผู้เป็นนายในสมัยนั้นหนักมาก อาจถึงประหารชีวิตหรือมิฉะนั้นก็ถูกโบยตีอย่างโหดร้ายทารุณด้วยเหตุนี้ ท่าน

อัครสาวกเปาโลจึงได้เขียนจดหมายฝากฉบับนี้ขึ้น เพื่อขอให้ฟีเลโมนยกโทษให้โอเนซิโม และขอให้รับเอาโอเนซิโมไว้ในฐานะที่เป็นพี่น้องคริสเตียนด้วยกัน จดหมายฝากฉบับนี้แสดงให้เห็นตัวอย่างอันยิ่งใหญ่ในการเปลี่ยนแปลงที่พระเยซูทรงกระทำจิตใจของมนุษย์ เหตุผลที่ท่านอัครสาวกเปาโล ยกขึ้นเพื่อโน้มน้าวจิตใจฟีเลโมน ให้ยอมรับโอเนซิโมไว้ด้วยความรัก นั้นมีอะไรบ้างจงบอกมาสามข้อ

1. _____

2. _____

พระธรรม 1,2 เซสะโลนิกา

พระธรรมเซสะโลนิกา เป็นจดหมายฝากฉบับแรกที่ท่านเขียนขึ้นและฝากไปยังเมือง

เซสะโลนิกา ในมณฑล มากะโดเนีย อันเป็นคริสตจักรแห่งหนึ่งในบรรดาหลาย ๆ คริสตจักร ซึ่งท่านได้ก่อตั้งขึ้น พระธรรมเซสะโลนิกานี้ ท่านได้เขียนขึ้นในที่เมืองโครินธ์ (กิจการ 18:1-18) อันเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่ท่านได้จากเมืองเซสะโลนิกาไปไม่นานนัก การที่ท่านอัครสาวกเปาโลต้องจากเมือง

เซสะโลนิกาไปอย่างรีบด่วนเช่นนั้น ก็เพราะว่าถูกศัตรูข่มเหง (กิจการ 17:10) และ บรรดาศัตรูทั้งหลายของพระคริสต์ ก็ได้พยายามที่จะทำลายความเชื่อของคริสเตียนที่เชื่อฟังในพระคริสต์ใหม่ ๆ โดยกล่าวหาว่าท่านอัครสาวกเปาโลเป็นแต่เพียงเพื่อนเทียมของคริสเตียนเหล่านั้นเท่านั้น ยามเมื่อตกอยู่ภาวะคับขัน ก็หนีเอาตัวรอด ดังนั้นท่านอัครสาวกเปาโลจึงได้เขียนจดหมายฝากนี้มาชี้แจงเพื่อให้คริสเตียนเหล่านั้นเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง

1. การกลับใจของชาวเมืองเซสะโลนิกา ซึ่งได้หันมาเชื่อฟังในพระเจ้านี้ก่อให้เกิดผลอย่างไรต่อชาวเมือง ในมณฑลใกล้เคียง? (1 เซสะโลนิกา 1:7-10)

2. การเปลี่ยนแปลงในชีวิตคริสเตียนชาวเมืองโครินธ์ เป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นอย่างเด่นชัดอย่างไรบ้าง? ในแง่ที่ว่าผู้ประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้านี้เป็นผู้ที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หากแต่เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อพระราชกิจของพระองค์ (1 เซสะโลนิกา 1:6)

3. จากพระธรรมเซสะโลนิกานี้ จงให้เหตุผลมาสองประการ ในการพิสูจน์ให้เห็นว่า ท่านอัครสาวกเปาโลเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง?

(1 เซสะโลนิกา 2:1-10)

ก. _____

ข. _____

ภายหลังจากที่คริสเตียนชาวเมืองเซสะโลนิกาได้รับพระธรรมเซสะโลนิกาฉบับต้นไม่นานนัก ก็ได้เกิดมีปัญหาเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ คริสเตียนเหล่านั้นได้รับความลำบากยากเย็น ไม่ได้ได้รับความยุติธรรม และถูกข่มเหงเพื่อพระคริสต์ (2 เซสะโลนิกา 1:3-12) คริสเตียนบางคนก็เกียจคร้านในการทำงาน เพราะคิดว่าพระคริสต์อาจเสด็จกลับมาในวินาทีหนึ่งวินาทีใดก็ได้ จึงไม่มีการกระตือรือร้นในการประกอบกิจการงานของตน

4. คริสเตียนควรรับผิดชอบต่อการประกอบกิจการงานอย่างไร? (2 เซสชัน 3:6-15)

จดหมายฝากให้ผู้ร่วมงาน

นับตั้งแต่ท่านอัครสาวกเปาโลได้เดินทางประกาศพระกิตติคุณในประเทศต่าง ๆ ตั้งแต่ครั้งแรก เป็นต้นมา ท่านก็มีเพื่อนร่วมงานอยู่เสมอ จดหมายฝากให้เพื่อนร่วมงานนี้ มีด้วยกันทั้งหมดสามฉบับ เป็นจดหมายฝากที่ท่านเขียนถึงผู้ซึ่งได้ช่วยเหลือท่านในการเกื้อหนุนคริสตจักรที่ท่านได้ก่อตั้ง จดหมายฝากทั้งสามฉบับนี้ ท่านอัครสาวกเปาโลได้เขียนขึ้นในบั้นปลายชีวิตของท่านคือภายหลังจากการถูกจำจองในกรุงโรม ครั้งแรก ใน ค.ศ. 60-62 (กิจการบทที่ 28) และก่อนวาระสุดท้ายในชีวิตของท่าน ใน

รัชสมัยของจักรพรรดิเนโร ใน ค.ศ. 66 พระธรรม 1,2 ทิโมธีนี้ เป็นจดหมายฝากที่ท่านอัครสาวกเปาโลเขียนขึ้น เพื่อช่วยแนะนำทิโมธีในการบริหารคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส ส่วนพระธรรมที่ติดสนั้น เป็นจดหมายฝากที่ท่านเขียนไปยังทิตัสผู้ซึ่งรับใช้พระเจ้า ที่เกาะเกรต

1. คริสเตียนควรจะมีหัวใจในสภาพอย่างไร? (1 ทิโมธี 6:6-8) _____

2. ภัยอันตรายอันยิ่งใหญ่ ในการแสวงหาทรัพย์สิน ความร่ำรวย คืออะไร? (1 ทิโมธี 6:9-12)

3. คริสเตียนที่มั่งคั่งควรมีทัศนคติต่อทรัพย์สมบัติฝ่ายโลกอย่างไร? (1 ทิโมธี 6:17-19) _____

ท่านอัครสาวกเปาโลได้เขียนพระธรรมทิโมธีฉบับที่สองก่อนที่ท่านจะถูกประหารชีวิตไม่นานนัก ข้อความที่ท่านเขียนไว้นั้น ประหนึ่งจะเป็นคำเตือนครั้งสุดท้ายแก่ทิโมธีผู้ร่วมงานของท่าน

4. ก่อนที่ท่านอัครสาวกเปาโลจะสิ้นชีวิตนั้น ท่านได้กำชับให้ทิโมธีทำอะไรบ้าง?
(2 ทิโมธี 4:1-5)

5. อะไรเป็นเครื่องหนุนน้ำใจทิโมธีให้มีความจงรักภักดีในการรับใช้พระคริสต์ หลังจากที่ท่านอัครสาวกเปาโลได้สิ้นชีวิตไปแล้ว บอกมาสองประการ? (2 ทิโมธี 3:1-17 โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ 10, 11 และ 14-17)

6. สิ่งที่คริสเตียนพึงกระทำ เนื่องด้วยต้องดำเนินชีวิตในท่ามกลางชาวโลกที่ไม่เชื่อมีอะไรบ้าง?
(ทิตัส3:1,2)

7. อัครสาวกเปาโลให้เหตุผลอย่างไรในการเตือนสติคริสเตียนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตดังกล่าว
นี้?(ทิตัส3:3-7)

บันทึกและคำถาม

บทเรียนที่หก

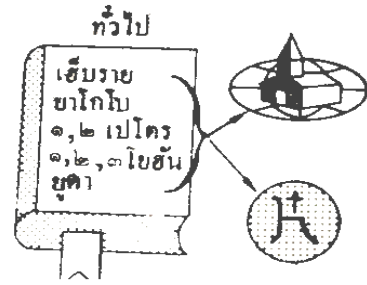
6.จดหมายฝากทั่วไป

การบ้าน : ท่องจำ :ฮีบรู 1:1,2

อ่าน : ฮีบรู ยากอบ 1 และ 2 เปโตร 1,2 และ 3

ขอหั้น ยูดา

คำว่า “ทั่วไป” นี้ ดูเหมือนจะเป็นคำที่เหมาะสมที่สุดในการที่จะอธิบายความหมายให้คลุมไปถึงจดหมายฝากทั้งเก้าฉบับที่เหลือ

ของพระคริสตธรรมใหม่การที่ได้เลือกเอาพระธรรมต่าง ๆ ทั้งแปดเล่มนี้มาไว้ในหมวดเดียวกันก็เพราะว่า พระธรรมที่เป็นจดหมายฝากเหล่านี้ มีลักษณะแตกต่างไปจากจดหมายฝากอื่น ๆ ของท่านอัครสาวกเปาโลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จดหมายฝากเหล่านั้นเป็นพระธรรมที่ท่านอัครสาวกเปาโล เขียนถึงคริสตจักรหนึ่งคริสตจักรใดโดยเฉพาะเท่านั้น ส่วนพระธรรมต่าง ๆ ในหมวดสุดท้ายที่จะกล่าวถึงนี้เป็นจดหมายฝากที่มีลักษณะเขียนถึงกลุ่มคริสตจักร หรือคริสเตียนโดยทั่วไป (ยกเว้นพระธรรมฮีบรู และพระธรรม 2:3 ขอหั้น)

พระธรรมฮีบรู

คริสตจักรในยุคเริ่มแรกเรียกพระธรรมฉบับนี้ว่า “ฮีบรู” ทั้งนี้เพราะว่าเป็นจดหมายฝากซึ่งเขียนถึงคริสเตียนชาวฮีบรูทั่วไปโดยเฉพาะ ซึ่งอาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ชาวฮีบรู คริสเตียนในยุคแรก ๆ นั้น เมื่อได้เชื่อฟังในพระคริสต์แล้ว ก็ได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของอัครสาวกของพระเยซูคริสต์อย่างเคร่งครัด (ฮีบรู 2:3) และเป็นแบบอย่างอันดีงามของคริสเตียนทั้งหลาย (ฮีบรู 6:10) พวกเขาได้ช่วยเหลือเจือจุนพี่น้องคริสเตียนที่ขาดแคลน และแม้ยามเมื่อถูกข่มเหงและถูกปล้นสดมภ์ทรัพย์สิน พวกเขาก็สามารถอดกลั้นใจไว้ด้วยความยินดี เพื่อเห็นแก่พระนามพระคริสต์ (ฮีบรู 10:32-34) แต่ต่อมาภายหลัง คือ ในขณะที่เขียนพระธรรมฮีบรูฉบับนี้นั้น บรรดาศาสนาจารย์และผู้นำรุ่นแรก ๆ ได้สิ้นชีวิตไปหมดแล้ว

(ฮีบรู 13:7) เป็นช่วงระยะเวลาที่คริสเตียนดังกล่าวเริ่มหันห่างไปจากความเชื่ออย่างแท้จริงในคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ และเริ่มหันกลับไปสู่ความเชื่อถือของศาสนายูดาอันเป็นศาสนาเดิมของเขาอีก

(ฮีบรู 13:13,14) เหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้คริสเตียนเหล่านี้ถอยไปจากความเชื่อในพระคริสต์ก็คือ ในสมัยศตวรรษที่หนึ่งนั้น จักรวรรดิโรมัน อนุญาตให้ประชาชนนมัสการพระเจ้าตามความเชื่อ

ของศาสนายูดาห์ ส่วนการปฏิบัติตามความเชื่อของคริสเตียนนั้น ถือว่าเป็นการผิดกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูจึงได้ย้ำให้คริสเตียนในสมัยนั้นมีความจงรักภักดี และซื่อสัตย์ต่อพระคริสต์อย่าง เสมอต้นเสมอปลายแม้ว่าการกระทำเช่นนั้นอาจต้องเสียสละเลือดเนื้อและชีวิตเพื่อพระองค์ก็ตาม (ฮีบรู 12:3,4) ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูนี้เป็นผู้นำที่มีชื่อเสียงยี่งคนหนึ่งในคริสตจักรสมัยเริ่มแรก แต่ก็ไม่ใช่ที่ปรากฏชัดแจ้งว่าเป็นผู้ใด โอรีเย่นนักศาสนศาสตร์คริสเตียนคนแรกได้เขียนไว้ในศตวรรษที่สามว่า “ใครเป็นผู้เขียนพระธรรมฮีบรูนั้น พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงทราบ” มีหลายคนเชื่อว่าอัครสาวกเปาโล เป็นผู้เขียน แม้ความเชื่อนี้จะมีได้รับการยืนยันเป็นที่แน่นอนก็ตาม

กุญแจไขความเข้าใจในพระธรรมฮีบรู ก็คือ ฮีบรู 10:19-25 และในข้อ 19,20 นั้น ผู้เขียนได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์ว่าพระองค์ทรงเป็น “ทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต” อันเป็นการสรุปความหมายของข้อพระธรรมในบทที่ 4:14-10:18 ส่วนข้อ 21 นั้น ผู้เขียนได้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์ ในฐานะที่ทรงเป็นมหาบุโรหิตใหญ่ข้อนี้เป็นการสรุปความหมายของข้อพระธรรมนับตั้งแต่ 1:1-4:13 ในเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ ทรงเป็นพระเจ้าผู้สูงสุดและบริบูรณ์ในทุกสิ่งแล้ว ท่านผู้อ่านและคริสเตียนทั้งมวลก็ควรจะเชื่อฟังและทำตามคำบัญชาของพระองค์ ตามพระธรรมฮีบรู 10:22-25 โดยไม่มีการบิดพลิ้ว

1. คำบัญชาสี่ประการซึ่งคริสเตียนจะต้องปฏิบัติ ตามที่บันทึกไว้ในพระธรรมฮีบรู 10:22-25 มีอะไรบ้าง?

(ก) _____ (ข้อ 22)

(ข) _____ (ข้อ 23)

(ค) _____ (ข้อ 24)

(ง) _____ (ข้อ 25)

2. เหตุผลทั้งสองประการซึ่งผู้เขียนพระธรรมฮีบรูใช้สนับสนุนคำบัญชาของพระคริสต์ตามที่อ้างไว้ข้างบนนี้มีอะไรบ้าง?

ก. (ฮีบรู 10:26-31) _____

ข. (ฮีบรู 10:32-34) _____

3. ผู้รับฝากพระธรรมฮีบรูรุ่นแรกจำเป็นต้องมีสภาพจิตใจเช่นใด เพื่อที่จะคงไว้ซึ่งความภักดีต่อพระคริสต์ ยามเมื่อถูกคุกคามข่มเหง? (ฮีบรู 10:35-39) _____

4. คริสเตียนในสมัยพระคัมภีร์เดิมนั้นได้รับสภาพจิตใจดังกล่าวข้างบนนี้ได้อย่างไร?

(ฮีบรู 11:1-39) _____

5. เราควรดำเนินชีวิตของเราอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของคริสเตียนในพระคัมภีร์เดิม? (ฮีบรู 12:1-4) _____

พระธรรมยากอบ

เข้าใจว่าผู้เขียนพระธรรมเล่มนี้คือ น้องชายร่วมมารดาฝ่ายเนื้อหาของพระเยซูนั่นเอง ในระหว่างที่พระเยซูทรงปฏิบัติพระราชกิจในโลกนี้นั้นบรรดาน้อง ๆ ร่วมมารดาเดียวกันกับพระองค์ยังคงเป็นผู้ที่ไม่เชื่ออยู่ (ยอห์น 7:5) แต่ภายหลังจากที่พระเยซูได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ และสำแดงพระองค์ให้ปรากฏแก่ยากอบแล้ว (1 โครินธ์ 15:7) ก็ได้ทำให้ยากอบ กลับใจใหม่เข้าใจว่า น้อง ๆ ร่วมมารดาฝ่ายเนื้อหาของพระองค์ก็คงจะพากันกลับใจใหม่ทั้งหมด ดังจะเห็นได้จากการที่พวกเขาประชุมและอธิษฐานร่วมกับบรรดาอัครสาวกของพระเยซูใน “ห้องชั้นบน” ก่อนหน้าที่จะถึงวันเพนเทสเต (กิจการ 1:14) แม้ว่ายากอบจะมีชื่อหนึ่งในบรรดาอัครสาวกทั้งสิบสองคนของพระเยซูก็ตาม แต่ท่านก็ได้เป็นผู้ที่สำคัญยิ่งผู้หนึ่งของคริสตจักรกรุงเยรูซาเล็มในสมัยเริ่มแรก (กิจการ 15:13, กาลาเทีย 1:19, 2:9) ในสมัยนั้นผู้ที่มีชื่อว่า “ยากอบ” มีอยู่หลายคน แต่เป็นที่เข้าใจกันว่า ยากอบ ผู้เขียนพระธรรมเล่มนี้ โดยที่มีได้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง (ยากอบ 1:1) คงจะเป็นน้องชายของพระเยซูนั่นเอง เดิมทีนั้น พระธรรมฉบับนี้เขียนขึ้นเพื่อส่งไปยังคริสเตียนตระกูลต่าง ๆ ที่ต้องกระจัดกระจายไปอยู่ตามประเทศต่าง ๆ ก่อนหน้านี้นี้ไม่นานนักพวกเขาต้องสู้ทนต่อการข่มเหงเบียดเบียนจากบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์ (ยากอบ 1:2-4, 2:6, 7) เมื่อคริสเตียนเหล่านั้นได้รับความระทมทุกข์เช่นนี้ เขาจึงได้คลายความจงรักภักดีที่มีต่อพระคริสต์ลง ยากอบจึงได้เขียนพระธรรมฉบับนี้ขึ้น เพื่อจะย้ำเตือนให้พวกเขาตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อและดำเนินชีวิตคริสเตียนที่แท้จริง ในพระธรรมฉบับนี้ ผู้เขียนได้อธิบายไว้อย่างชัดเจน ถึงวิธีที่คริสเตียนจะมีความชื่นชมยินดีในพระคริสต์ แม้ว่าจะต้องได้รับความทุกข์เพื่อพระองค์ก็ตาม

1. เหตุใดคริสเตียนจึงควรถือว่าระยะเวลาที่เขามีความสุขที่สุดคือเวลาที่เขาประสบความสำเร็จทุกขที่ยาก? (ยากอบ 1:2-4, 12) _____

2. คริสเตียนรับเอาสติปัญญาในการที่จะยืนหยัดต่อสู้เพื่อพระคริสต์ในยามที่เขาต้องเผชิญกับความทุกข์ยากได้โดยวิธีใด? (ยากอบ 1:5-8) _____

3. ข้อเตือนใจสองประการ ซึ่งคริสเตียนพึงระลึกถึงเสมอ เมื่อรู้สึกตัวว่าถูกล่อลวงให้หลงกระทำผิด มีอะไรบ้าง?

ก. (ยากอบ 1:13-16) _____

ข. (ยากอบ 1:17,18) _____

4. คริสเตียนที่แท้จริงไม่เพียงแต่ฟังพระวาจาของพระเจ้า แต่จะ _____

(ยากอบ 1:21-25) แทนที่จะเพียงพูดว่าเขาเป็นคริสเตียนแต่จะ _____

(ยากอบ 1:26-27)

พระธรรม 1 เปโตร

พระธรรมเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อส่งไปยังคริสตจักรต่าง ๆ ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วมณฑลเอเชียไมเนอร์ (ประเทศตุรกี ในปัจจุบัน) จุดมุ่งหมายในการเขียนพระธรรมเปโตรนี้ก็เช่นเดียวกับพระธรรม

ยากอบนั่นเอง คือเพื่อหนุนน้ำใจให้คริสเตียนทั้งหลายมีความเชื่อที่เข้มแข็ง และยืนหยัดต่อสู้กับการข่มเหงจากผู้ปกครองโรมัน ดังนั้นเปโตรจึงขึ้นต้นพระธรรมฉบับนี้โดยชี้ให้คริสเตียนในสมัยนั้นเข้าใจถึงความมหัศจรรย์แห่งความรอดซึ่งพวกเขาได้รับ (1 เปโตร 1:3-12) พร้อมกันนั้นได้มีคำบัญชาไว้ให้พวกเขาปฏิบัติตาม ซึ่งผู้ที่ปฏิบัติตามก็จะรู้ถึงความมหัศจรรย์ของแห่งความรอดที่ตนมีอยู่นั้น

1. คำบัญชาทั้งห้าประการซึ่งเปโตรได้กำหนดไว้ใน 1:13-2:3 มีอะไรบ้าง?

ก. (1 เปโตร 1:13) _____

ข. (1 เปโตร 1:14-16) _____

ค. (1 เปโตร 1:17-21) _____

ง. (1 เปโตร 1:22-25) _____

จ. (1 เปโตร 2:1-3) _____

2. ผู้ที่ปฏิบัติตามคำบัญชาเหล่านี้ มีความรู้สึกต่อพระคริสต์ผิดแผกไปจากผู้ที่ไม่เชื่อและไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์อย่างไร? (1 เปโตร 2:4-10) _____

3. ภูเขาใจความเข้าใจพระธรรมเปโตรฉบับต้นนี้ ได้แก่ 1 เปโตร 2:9,10 จุดมุ่งหมายของชีวิตคริสเตียนนั้นมีใช่เพียงเพื่อได้รับความชื่นชมยินดีในความรอด หากแต่มุ่งที่จะเป็นพยานเกี่ยวกับความมหัศจรรย์ในการรับความรอดแก่ผู้ที่ไม่รู้จักพระคริสต์

ก. คริสเตียนควรประพฤติตนอย่างไร? จึงจะเป็นแบบอย่างอันดีงามและเป็นพยานให้บุคคลที่อยู่แวดล้อมเขาได้เห็นถึงพระคริสต์? (1 เปโตร 2:11-12) _____

ข. ในด้านความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ผู้ปกครองบ้านเมืองนั้น คริสเตียนสามารถถวายเกียรติยศให้แก่พระคริสต์ได้อย่างไร? (1 เปโตร 2:13-17) _____

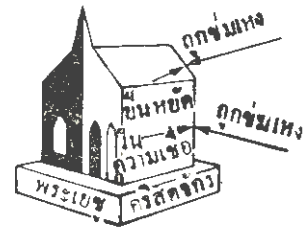
ค. ในด้านความสัมพันธ์กับนายจ้าง คริสเตียนจะสามารถถวายพระเกียรติยศให้แก่พระคริสต์ได้อย่างไร? (1 เปโตร 2:18-25) _____

ง. วิธีที่ดีที่สุดที่ภรรยาซึ่งเป็นคริสเตียน จะเป็นพยานให้แก่สามีผู้ไม่เชื่อในพระคริสต์คืออะไร? (1 เปโตร 3:1-7) _____

จ. ทำอย่างไรคริสเตียนจึงจะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ได้อย่างเกิดผล ในยามที่ต้องเผชิญกับความทุกข์ยาก? (1เปโตร3:8-17) _____

พระธรรม 2 เปโตร

พระธรรมเปโตรฉบับสองนี้ เป็นจดหมายฝากฉบับสุดท้ายของ อัครสาวกเปโตร เช่นเดียวกับพระธรรมทิโมธีฉบับสอง ซึ่งเป็นจดหมายฝากฉบับสุดท้ายของท่านอัครสาวกเปาโล ท่านอัครสาวกเปโตร ได้เขียนพระธรรมเล่มนี้ขึ้นก่อนหน้าที่ท่านจะถูกประหารชีวิตไม่นานนัก (2 เปโตร 1:14, ยอห์น 21:19) ท่านถูกตรึงโดยวิธีเอาสี่ระยะปักลงสู่พื้นดิน เหตุที่ท่านเขียนพระธรรมเล่มนี้ขึ้น ก็เพราะว่าการข่มเหงเบียดเบียนที่ศัตรูกระทำต่อคริสเตียนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ในพระธรรมเปโตรฉบับต้นนั้น ยังคงดำเนินต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ท่านจึงเขียนพระธรรมเล่มนี้ขึ้นเพื่อหนุนน้ำใจคริสเตียนเหล่านั้นให้มีความอดทน และต่อสู้เพื่อพระคริสต์จนถึงที่สุด ท่านขึ้นต้นพระธรรมฉบับนี้ด้วยการกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ที่ทรงมีต่อคริสเตียนทั้งหลาย

(2 เปโตร 1:2-4) ส่วนลำดับต่อจากนั้น ก็คงเป็นไปเช่นเดียวกับพระธรรมเปโตรฉบับต้น กล่าวคือมีคำสั่งสอนต่าง ๆ ซึ่งคริสเตียนจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อที่รับพระพรจากพระเจ้าอย่างเต็มที่ (2 เปโตร 1:5-11) ต่อจากนั้นท่านได้สอนถึงรากฐานในอันที่จะทำให้เรามีความมั่นใจในพระคุณของพระเจ้า

(2 เปโตร 1:14-21)

1. บ่อเกิดแห่งความรู้สองประการ ที่ทำให้ผู้อ่านพระธรรมเล่มนี้ได้ทราบถึงพระคุณของพระเจ้าคืออะไร?

ก. (2 เปโตร 1:14-18) _____

ข. (2 เปโตร 1:19-21) _____

2. อย่างไรก็ตามได้มีผู้สั่งสอนคริสเตียนให้หลงผิดไปจากความเป็นจริง หลักเกณฑ์ที่จะพิจารณาว่าใครเป็นผู้พยากรณ์เทียมเท็จนั้นมีอะไรบ้าง? บอกรหัสสามประการ

(2 เปโตร 2:1-22)

3. เหตุการณ์อันใหญ่ยิ่ง ซึ่งควรเป็นเครื่องหนุนน้ำใจในความประพุดติของคริสเตียนนั้นคืออะไร? (2 เปโตร 3:11,12)

พระธรรม 1 ยอห์น

เมื่อท่านอัครสาวกยอห์นมีอายุมากแล้วท่านได้ใช้ชีวิตของท่านอยู่กับพี่น้องคริสเตียนเมืองเอเฟซัส ซึ่งคริสเตียนเมืองนี้ได้กลับใจเชื่อพระคริสต์จากการเป็นพยานของท่านอัครสาวกเปาโล ในขณะที่ท่านอยู่ในเมืองนั้น ปรากฏว่ามีผู้สอนเท็จเกิดขึ้นอย่างแพร่หลาย คำสอนของเขามีว่า พระเยซูคริสต์มิใช่พระเจ้าซึ่งเสด็จลงมารับสภาพเป็นมนุษย์แต่อย่างใด และคริสเตียนเองก็ไม่จำเป็นที่จะต้องดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ท่านอัครสาวกยอห์นจึงได้เขียนพระธรรมยอห์นฉบับต้นนี้ขึ้น เพื่อลบล้างคำสอนที่นอกกริคนอกรอยเหล่านั้นเสียแต่จุดมุ่งหมายของผู้เขียนมิใช่เพียงเท่านั้น หากพระธรรมเล่มนี้มีความไพเราะสละสลวย และหนุนน้ำใจคริสเตียนมาก ในการลบล้างคำสอนที่นอกกริคนอกรอยดังกล่าวนี้ ท่านอัครสาวกยอห์นได้ชี้แจงให้คริสเตียนทราบถึงวิธีทดสอบเพื่อให้รู้ว่าใครเป็นคริสเตียนที่แท้จริง และใครเป็นคริสเตียนตามคำสอนเทียมเท็จ ข้อพระธรรมที่เป็นกุญแจไขความเข้าใจในพระธรรมเล่มนี้ก็คือ 1 ยอห์น 5:13 ซึ่งว่า “ข้อความเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เขียนฝากมายังท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์...” หากผู้ใดปฏิบัติตามหลักคำสอนในพระธรรมเล่มนี้ เขาก็ย่อมมีความมั่นใจได้ว่าเขาได้รับชีวิตนิรันดร์ ข้อทดสอบซึ่งจะนำไปสู่ความมั่นใจในชีวิตนิรันดร์ตามพระธรรม 1 ยอห์น 5:13 นั้นมีอะไรบ้าง ?

1. (1 ยอห์น 1:7) _____
2. (1 ยอห์น 2:3) _____
3. (1 ยอห์น 2:15) _____
4. (1 ยอห์น 3:6) _____
5. (1 ยอห์น 4:7) _____

พระธรรม 2 ย่อหน้า

ยังไม่ปรากฏเป็นที่แน่ชัดว่า ท่านอัครสาวกยอห์นเขียนพระธรรมฉบับนี้ขึ้นเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะหรือเพื่อคริสตจักรหนึ่งคริสตจักรใด และคำว่า “สุภาพสตรีที่ทรงเลือกไว้แล้วนั้น” อาจมีความหมายตามตัวอักษรหรืออาจหมายถึงคริสตจักรหนึ่งคริสตจักรใดก็ได้ และคำว่า “บุตรทั้งหลายของเธอ” ก็เช่นเดียวกัน กล่าวคือ อาจมีความหมายตามอักษรหรืออาจหมายถึงสมาชิกทั้งหลายของคริสตจักรก็ได้ (ข้อ 1) จงสรุปด้วยถ้อยคำของท่านเองว่าสาระสำคัญที่ท่านอัครสาวกยอห์นสอนไว้ในพระธรรมนี้คืออะไร? _____

พระธรรม 3 ย่อหน้า

1. ท่านอัครสาวกยอห์นกำชับให้เขาไปปฏิบัติตนอย่างไร? (ข้อ 2-8) _____

2. ดิโอเตรเฟมีพฤติกรรมอย่างไร ซึ่งเขาไม่ยอมยัดถือเป็นเยี่ยงอย่าง? (ข้อ 9-11)

พระธรรมยูดา

ผู้ศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์หลายท่านเชื่อว่า ผู้เขียนพระธรรมฉบับนี้ คือยูดา น้องชายร่วมมารดาฝ่ายเนื้อหาของพระเยซู ยูดาได้กลับใจใหม่ภายหลังจากที่พระเยซูได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว ท่านได้กล่าวถึงตัวท่านเองว่าเป็น “น้องของยากอบ” (ข้อ 1) และในข้อ 17 ได้กล่าวเป็นนัยว่า ตัวท่านเองมิได้ร่วมอยู่ในบรรดาอัครสาวกของพระเยซู

1. ท่านยูดามีเหตุผลอย่างไรในการเขียนพระธรรมเล่มนี้? (ข้อ 3,4) _____

2. ท่านยูดาต้องการให้ผู้อ่านพระธรรมเล่มนี้ ระลึกคำสอนสองประการคำสอนนั้นคืออะไร?

ก. (ข้อ 5:16) _____

ข. (ข้อ 17-19) _____

3. การที่ได้มีผู้สอนเทียมเท็จเกิดขึ้นอย่างมากมายเช่นนี้ คริสเตียนจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบ
อย่างไรบ้าง? (ข้อ 19-22) _____

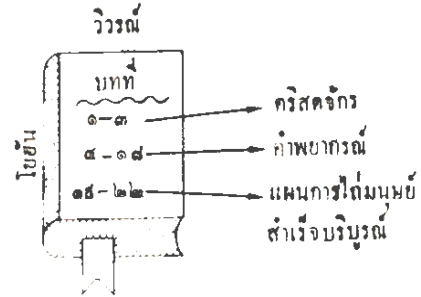
บทเรียนที่เจ็ด

7. วิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์

การบ้าน : ท่องจำ: วิวรรณ์ 21:4

อ่าน : พระธรรมวิวรรณ์ทั้งเล่ม

พระธรรมเล่มสุดท้ายในพระคริสตธรรมใหม่นี้ บันทึกถึงเรื่องราวของพระคริสต์ซึ่งทรงเปิดเผยแก่ท่านอัครสาวกยอห์น ในขณะที่ท่านถูกจำขังอยู่ที่เกาะปัดโม เพราะเหตุที่เป็นคริสเตียน (วิวรรณ์ 1:9-20) พระธรรมเล่มนี้มีหลายบท ซึ่งยากแก่การเข้าใจ

เป็นอย่างยิ่ง นักศาสนศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่บางท่านในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ได้ยอมรับว่าไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะอธิบายพระธรรมเล่มนี้ได้ ตัวอย่างเช่น จอห์น แคลวิน ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดานักปฏิรูปที่ยิ่งใหญ่ ได้เขียนบทวิจารณ์เกี่ยวกับพระธรรมต่าง ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ไว้ทุกเล่ม แต่มิได้เขียนวิจารณ์พระธรรมวิวรรณ์เลย แม้ว่าความหมายมิได้ปรากฏอย่างชัดเจนในปัจจุบัน แต่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ว่าจะประทานพระพรให้แก่ผู้ที่อ่านพระธรรมเล่มนี้ทุกคน (ไม่ว่าจะเข้าใจหรือไม่) (วิวรรณ์ 1:3) และแม้ว่ามีบางตอนซึ่งข้อความไม่กระจ่างนัก แต่ก็ได้แทรกความคิดเห็นไว้อย่างเด่นชัดโดยปราศจากข้อสงสัยใด ๆ บทที่ 1-3 เป็นเรื่องที่ว่าด้วยพระเยซูทรงสำแดงพระองค์ให้ยอห์นเห็นในนิมิต และข้อความที่ท่านเขียนไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดในมณฑลเอเชียไมเนอร์ มีความหมายอย่างเด่นชัดอยู่ในตัวเองแล้ว ตั้งแต่บทที่ 4-18 เนื้อหาเริ่มยากแก่การเข้าใจ บทที่ 19-22 กล่าวถึงแผนการของพระเจ้าในการไถ่โลกให้พ้นจากความผิดบาปกลับมีข้อความที่ชัดเจนและมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด และทำให้ประวัติศาสตร์แห่งการไถ่มนุษยชาติ ตามที่พระเจ้าได้ทรงวางไว้ นับตั้งแต่พระธรรมปฐมกาลให้สำเร็จครบถ้วนทุกประการ

1. เหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ตามที่บันทึกไว้ในพระธรรมวิวรรณ์ 19:1-21 มีอะไรบ้าง?

2. พญมารจะได้รับโทษอย่างไรเมื่อเริ่มยุคหนึ่งพันปี แห่งการปกครองของพระคริสต์?

(วิวรรณ์

20:1-3)

3. พญามารจะต้องรับโทษอย่างไร เมื่อสิ้นยุคหนึ่งพันปีของพระคริสต์แล้ว? (วิวรณ์ 20:7-10)

4. อนาคตในบั้นปลายของผู้ที่ไม่เชื่อพระคริสต์จะเป็นอย่างไร? (วิวรณ์ 20:11-15)

5. ชีวิตบั้นปลายของคริสเตียน จะแตกต่างจากชีวิตในปัจจุบันนี้อย่างไรจงตอบมาสักสามข้อ?
(วิวรณ์ 21:1-9)

ก. _____

ข. _____

ค. _____

วิธีศึกษาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์

มีบางคนกล่าวว่า การที่จะศึกษาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ให้เข้าใจนั้นจำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องปฏิบัติตามหลักสี่ประการ คือ ต้องยอมรับเชื่อฟังปฏิบัติตาม และสอนผู้อื่นต่อไป ประการแรก ก็ต้องยอมรับหลักความจริง ประการที่สอง ต้องอ่อนน้อมถ่อมตนเชื่อฟังคำสั่งสอน ประการที่สาม ต้องปฏิบัติตามโดยท่องจำให้ขึ้นใจ และประการที่สี่ ต้องสอนให้แก่บุคคลอื่น หากว่าชีวิตคริสเตียนเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับท่านแล้ว ก็จงบอกกล่าวให้แก่บุคคลอื่น ๆ ได้ทราบด้วย

เวลาที่ท่านศึกษาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ ควรมีสมุดบันทึกไว้ด้วย จงตอบคำถามต่อไปนี้ในสมุดบันทึกของท่าน

1. ข้าพเจ้าได้อ่านเรื่องราวของใครบ้าง และข้าพเจ้าได้รับบทเรียนจากบุคคลเหล่านั้นอย่างไร?
2. ข้าพเจ้าได้อ่านเกี่ยวกับสถานที่ใดบ้าง? ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับสถานที่เหล่านั้น หากมิได้ไปถึงสถานที่ มีทางใดบ้างที่ข้าพเจ้าจะทราบได้? ข้าพเจ้าสามารถหาตำแหน่งของสถานที่เหล่านั้นจากแผนที่ได้หรือไม่?
3. เรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้อ่านนั้น ข้าพเจ้าสามารถจำได้มากเพียงใด?
4. มีข้อพระธรรมอื่น ๆ ที่จะให้ความสว่างแก่ข้าพเจ้า เกี่ยวกับข้อพระธรรมที่ข้าพเจ้าอ่านนี้หรือไม่?
5. ข้าพเจ้าได้อ่านถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้าพระบิดา หรือพระเยซูคริสต์หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์บ้างหรือไม่?
6. ข้าพเจ้าได้อ่านถึงเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์ สันดานบาปของมนุษย์และชีวิตใหม่ฝ่ายวิญญาณจิตบ้างหรือไม่?
7. ข้าพเจ้ามีหน้าที่ที่จะต้องกระทำอะไรบ้างหรือไม่? มีแบบอย่างที่ข้าพเจ้าจะต้องปฏิบัติตามบ้างหรือไม่? มีพระสัญญาที่ข้าพเจ้าจะอ้างเพื่อตนเองได้หรือไม่? มีข้อเตือนใจข้าพเจ้าบ้างหรือไม่? มีคำอธิษฐานใด ๆ ที่ข้าพเจ้าจะเลียนแบบได้หรือไม่?
8. ข้อพระธรรมที่ไขความเข้าใจในบทนั้นหรือตอนนั้นคืออะไร? ข้าพเจ้าสามารถท่องจำข้อความหรือข้อพระธรรมนั้น ๆ ได้หรือไม่?

ดะไวท์ แอล มูดี

พิมพ์ที่ ร.พ. เจริญธรรม เลขที่ 160 เสาชิงช้า นครหลวง ฯ 2
นายการุญ สกุลรัตนเจริญ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2515 โทร. 229242

ชั้นที่ 10

<p>“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายได้รับพระเยซูคริสต์เจ้า แล้วฉันใด จึงดำเนินตามพระองค์ฉันนั้น โดยหยั่งรากและก่อร่างสร้างขึ้นในพระองค์ และตั้งมั่นคงอยู่ในความเชื่อ เหมือนที่ท่านได้รับคำสอนแล้ว และบริบูรณ์ด้วยการขอบพระคุณ”</p> <p style="text-align: center;">โคโลสี 2:6,7</p>	<p>พระเยซูเจ้าจึงเสด็จมาใกล้ ๆ แล้วตรัสแก่เขาว่า “อุทธานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศ ให้เป็นสาวก ให้รับบัพติศมาในนามแห่งพระบิดาและพระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”</p> <p style="text-align: right;">มัทธิว 28:18,19</p>
<p>“เมื่อคราวก่อนพระเจ้าได้ตรัสทางพวกผู้พยากรณ์ทีละเล็กทีละน้อย ด้วยอาการหลายวิธีแก่บรรพบุรุษ แต่ในคราวที่สุดนี้ได้ตรัสแก่เราทางพระบุตร พระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้เป็นผู้รับสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก และโดยพระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างโลกทั้งหลาย”</p> <p style="text-align: center;">ฮีบรู 1:1,2</p>	<p>“แล้วในวันที่สุด เป็นวันใหญ่ในการเลี้ยงนั้นพระเยซูทรงยื่นประกาศว่า “ถ้าผู้ใดกระหายให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่มน้ำ ผู้ที่วางใจในเรา แม่น้ำประคบด้วยชีวิต จะไหลออกจากภายในผู้นั้น เหมือนได้มีคำเขียนไว้แล้ว”</p> <p style="text-align: right;">ยอห์น 7:37,38</p>
<p>“และพระเจ้าจะทรงเข็นน้ำตาทุก ๆ หยด จากตาของเขา ความตายจะไม่มีต่อไป การคร่ำครวญและร้องไห้ และการเจ็บปวดอย่างหนึ่งอย่างใดจะไม่มีอีกเลย เพราะเหตุการณ์ที่ได้มีอยู่แต่ดั้งเดิมนั้นได้ล่วงพ้นไปแล้ว”</p> <p style="text-align: center;">วิวรณ์ 21:4</p>	<p>“แต่ท่านทั้งหลาย จะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะเสด็จมาเหนือท่านและท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ในกรุงเยรูซาเล็ม ลิ่นทั้งมณฑลยูดา มณฑลสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”</p> <p style="text-align: right;">กิจการ 1:8</p>
	<p>ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องกิตติคุณของพระคริสต์ เพราะว่ากิตติคุณนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า ให้คนทั้งปวงที่เชื่อนั้นได้ถึงที่รอดทุกคน พวกเขาค่อนทั้งพวกเขาเล่นด้วย”</p> <p style="text-align: right;">โรม 1:16</p>